

בדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

פרכי הלכות המיוחדות לתענית תשעה באב שנדחית ליום ראשון

מאת הר"ג אורן צדוק שליט"א

מחבה"ס שו"ת אורן שלחכמים ומנחת מרחשת ועוד אסור לנהוג שום מנהגי אבלות בשבת זו, לרבות תלמוד תורה שנוהגים ללמוד רגיל במקום שליבו חפץ אף לאחר חצות היום. ואף סעודה מפסקת שהיא בעצם סעודה שלישית, מעלה על שולחנו **המשך בעמוד הבא**

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מִזֶּל סוּף בֵּין פָּאֲרֹן וּבֵין תַּפַּל וְלִבְנֵי יִחְזְרֶת וְדִי זָהָב: (במדבר לג. א)

מובא ב'תרגום ירושלמי' (המכונה היום תרגום יונתן ואכמ"ל) על פסוק זה (מתורגם מארמית לעברית): אלה דברי ההוכחה אשר דבר משה עם כל ישראל, אספס אליו כאשר היו בעבר הירדן, והרים קולו ואמר להם. הרי במדבר בהר סיני ניתנה לכם התורה, ובמישר מואב נתבארה לכם, כמה ניסים ופלאות עשה לכם הקב"ה מזמן שעברתם את ים סוף שעשה לכם שביל לכל שבת ושבת. ואתם סטיתם מאחרי דבריו והכעסתם לפניו בפארן על דבר האלילים והעללתם עלי דברי שקר, והתרעמתם על המן שהוריד לכם לבן מן השמים, ובקשתם בשר בחצרות, ורצה לכלות אתכם מן העולם, אלולי שזכר לכם זכות אבותיכם הצדיקים והמשכן והארון וכלי הקודש שעשיתם מזהב טוב, וכפר עליכם על חטא העגל, ע"כ.

גם כאן מלמדנו משה רבנו, שעל האדם לידע ולזכור את תלאות חייו ואת אשר עבר עליו וכיצד ריחם ה' עליו והצילו מכל רע על אף שעל פי מעשיו התחייב מיתה. וכך ידע להוקיר ולהעריך את מי שאמר והיה העולם, צורו אשר בראו והטיב ומטיב עמו בכל רגע ורגע. והתבוננות זאת בפלאי ה' וטובותיו וחסדיו עם בראויו רואה האדם גם בבריאה עצמה. וכבר התחלנו בשבוע שעבר לכתוב בעניין הטיולים המקיימים בחופשת בין הזמנים, שהוא זמן מעולה לחינוך ילדינו וכעת נמשיך בס"ד.

בזמן הטיוול זו העת לחנך ילדינו הגדולים להבין את השני ולסייע ולתמוך בו. ר"ל, היות והטיוול הינו משפחתי לכלל המשפחה גדולים עם קטנים, נמצא שאין אנו יכולים לקחתם למקומות אשר מאתגרים את הילדים הגדולים, ונמצא שהגדולים מתמרמרים מואת. וזו הזדמנות טובה ללמדם להבין את השני ולוותר מעצמם עבור השני. ולא עוד אלא זו הזדמנות לחנכם שלא זו בלבד, אלא אף יסייעו לאחיהם הקטנים בטיוול בעת הצורך, להאכילם ולהשקותם ולהרימם ולשחק עמם, משום שאז נצרכת עזרתם הרבה יותר מתמיד כידוע.

ואל יאמר אדם איך אפשר? בקושי אני שורד להרגיע את הרוחות! כי אין הדבר תלוי אלא בו, בהכנה שעשה מראש. ר"ל, אם האדם יאמר לילדיו מלכתחילה לאן הולכים ומה עושים, ציפיות ילדיו הגדולים לא יהיו גדולים, וככל שהציפייה גדולה כן האכזבה גדולה וכן להיפך והדברים ידועים. ואם אחד מילדיו יאמר, משעמם שם וכיו"ב. ישיבהו אביו, אתה לא חייב לבוא תשאר בבית ותלמד תורה! כשישמע הילד שזו האפשרות השניה ממילא יבחר להצטרף להוריו ללא צורך שישכנעוהו, והצטרפותו כמובן תהיה מותנית שבא בשמחה, כי אם לא כן אל תצטרף עמו. וגם כאשר הולכים טויל עם הילדים למקומות לא מאתגרים, אפשר להפוך אותם למאתגרים לילדים הגדולים, אך שוב יש להתארגן בהתאם מראש, רק צריך להפעיל את הראש, ואפשר אפילו לספר לילדים הגדולים להיכן הולכים ושהם יארגנו ויעשו דברים מעניינים ומאתגרים להם ולכל בני המשפחה.

גם כדאי לומר לילדים הגדולים, שבעה"ת אנו רוצים לעשות רק להם (ללא הקטנים) טויל מאתגר והכל תלוי בהם. ממילא יבינו שהדבר תלוי בהתנהגותם היומיומית בזמן החופשה בבית, ובעזרתם ובסיועם הן בבית והן מחוצה לו גם בטיוול הכללי עם כל המשפחה.

ובהערת אגב, נזכיר דבר חשוב למאוד את אשר קיבלנו מרבתינו, שאחת מעצות היצר הרע היא החופשה המיידית אחר תשעה באב. ר"ל, שבזמן שלושת השבועות ובפרט בתשעת הימים שהאדם צריך לתת ראשו ורובו בצער חרבן בית קדשינו ותפארתנו. עסוק הוא בהכנות לטיוול אשר הוא מתכנן להוציאו לפועל אחר תשעה באב. ואין אנו באנו כאן לחנך את הגדולים, אך היות וענייננו כאן הוא חינוך ילדינו, ומי רואה את האדם במעשיו בין כותלי ביתו, ובהכנותו ליציאתו חוצה, הלא הם ילדיו אשר מחקים מעשיו. ובפרט אם האב הוא בן תורה, אומר בנו, אם אבי עושה כך וכך אין בזה פקפוק. ע"כ את תכנוניו והכנותיו יעשה קודם ימים אלו, או לאחר תשעה באב. ובמקום הצורך לכל הפחות יעשה דבריו כמה שיותר בצנעה ואפילו מבני ביתו. כי אין המטרה מקדשת את האמצעים, ושלא יטעו בזה ח"ו ילדיו זרע טובים, ויקישו מזה אף לדברים אחרים.

דבר נוסף וחשוב, יש לתת את הדעת שגם כאשר אנו יוצאים לטיוול למקום מסוים, אם באותה מקום לא שוכנת קדושה כזאת לבני תורה, אין אנו יושבים שם. ואף אם הגיעו אנשים אחרים לאחר התמקמותנו שם, נישא רגלינו ונמלט משם. ונזכור היטב, שמלבד מה שאנו מצולמים מן שמיא, אנו מצולמים בעוד רבות עיניים קטנות אשר בוחנות מעשינו, ויחקו מעשינו. וכאשר אדם מתגבר גם כאשר הדבר צער גדול לו לקפל צידו ואהלי אפדנו, מלבד ששכרו מרובה פי אלף כמה וכמה. אף אנשי ביתו מעריכים אותו ונחרט הדבר בזכרונו לעלמייא, כיצד צריך היהודי להתנהג עלי אדמתו. והמוסיף חומרא על עצמו ומונע דרכיו מללכת לאתרים מחללי שבת, תעב"ט, ובזה מחנך צאצאיו לכבד אביהם שבשמים קים. דמה בנפשך בן שרואה אדם נותן סטירה לאביו הידבר עמו טובות או יעשה עמו עסקאות?? אדרבה ימנע רגלו ממקום אותו ויקיים בנפשו הרחק משכן רע. והדברים ידועים וא"צ להאריך בהם.

והמקום ב"ה יסייענו על מעשי רצוננו, לעשות רצוננו כרצוננו, ושימים אלו יהיו לנו לחיזוק לתורה ולקדושה, להוספת יראת שמים טהורה, אבי"ד.

יתגדך מפי עליון, מזרע קדושים וטהורים הראצ"ד דאצ"ד תימן, מהב"ס חשובים והוא גם מו"צ ודיין, וערך רב לו להנחיל שושלת אבותינו בתשב"ד, הר"ג אגרון יצחק הלוי הי"ו. יהא רעוא שייזכה להגדיל תורה ולהאדירה, ורוב טובה וברכה יהיו מנת חלקו, וירבה גבולו בתלמידים כנכרי שמיא, מאירים ומזהירים לעלמייא.

מחידושי רבותינו

אלה הדברים אשר דבר משה (דברים א. א)

אלה הדברים שאמר אותן ודברן מרעה רבן של כל

הנביאים על כן צריך לעיין בהן שהן דברי השכינה וכן ראשי תיבות ה"א אד"ם,

ר"ל עיי"ו יחד ותיקן לזו"ן הנ' ה"א עו' אד"ם: אלה הדברים הן רזין עילאין למה לפי שהן אשר

דבר משה ולכך הוצרך להודיענו ולהשמיענו שהן אשר דבר משה ולא אדם אחר ולכך ניתן לב

אליהן לידע מי הוא המדבר, ולפי שמה מבוחר האדם עשה ותיקן לכנסת ישראל: וכן תמצא אל"ה

הדבריים גימטריא רצ"ה כי התפלל על ישראל מצרת החרבן שהוא ע"י ירמיהו, וכן עו' הרפ"ח עם ב' כו' שהיה

מתקן רפ"ח, וז"א אל כל ישראל ר"ל אל כללות ישראל שיקבלו תוכחת ויוכיחו זל"ז:

אל כל ישראל (שס)

ראשי תיבות גימטריא א"ל, שע"י מוסרו ותוכחתו עשה חסד אל עם ישראל דכ' מזיכיא אדם אחרי חן ימצא

שע"י התוכחת מתרבה השלום והחן והאחזה והאהבה, וראשי תיבות אחיים שנעשו אחים זל"ז:

(יחכמת שלמה למורה"ש טביב זצ"ל)

לרפואת דוד בן יאיר והודיה בת אוריאל אהרן בתשכע"י

אזכרה חיובית!
שתי תיבות צמודות
שטעמיהן היפך משמעויות
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

המשך מהעמוד הקודם

כסעודת שלמה בעת מלכותו ואינו מחסר ממנה כלום. אולם יש לידע שצריך להתחיל אותה זמן ניכר ממה שרגיל לקיימה כל שבת, כדי שייסימה קודם שקיעת החמה (בערך 19:46 לבדוק בלוחות), שמאז ואילך נאסר לאכול ולשתות ולרחוץ עצמו.

הנצרך ליקח כדורים של הקלת צום, כגון מי שקשה עליו התענית מאוד או ילדים רכים מעל גיל מצוות וכדו'. יראה לערב כדורים אלו במאכל או משקה עוד קודם יום השבת, ויאכלם כך מעורבים בסעודה המפסקת.

יש לידע שאסור לשטוף בלי סעודת השבת, לא בשבת כיוון שהוא מכין מקדש לחול, ולא במוצאי שבת היות שאסורים במלאכה, אלא מחצות היום של תשעה באב ואילך מותר.

בעת השקיעה יחלוץ מנעליו מעל רגליו, מבלי שיהא ניכר ונרגש שבעקבות התענית עושה כן, אלא לנוחיותו עושה כן, כגון שהולך לשכב לנוח לאחר הסעודה, ויזהר שלא יגע במנעליו כדי שלא יצטרך ליטול ידיו. ובגדי השבת ישאיר על עצמו עד צאת השבת. ובהגיע צאת השבת יאמר ברוך המבדיל בין קדש לחול, ויחליפם לבגדים הראויים לתשעה באב. יש להעיר הערה חשובה, שבגדים אלו לא יהיו בגדים מכובסים היינו שלא יקחם מן הארון, אלא בגדים שכבר השתמש בהם מבעוד יום, ולכן ראוי להכין אותם מקודם השבת.

ראוי שגבאי בית הכנסת יקבעו את זמן תפילת ערבית לפחות 10 דקות בערך לאחר יציאת השבת, כדי שיוכלו האנשים להתארגן בביתם ולבוא לבית הכנסת.

בבית כנסת קודם יקנית למי אבכה וכו' יברך על הנר ברכת מאורי האש. ויש להודיע לבני הבית שאף בבית יברכו על הנר. וראוי שיברך האיש בביתו לבני ביתו קודם צאתו לבית הכנסת.

בבית כנסת יש לכבות מן התאורה הרגילה, ולהשאיר רק מעט אור כדי יכולת קריאת הקינות בלבד. (שולחן ערוך סי' תקנ"ט ס"ג, עץ חיים (א), שתילי זיתים (סק"י) כתב שכך המנהג).

לאחר סיום התפילה נפטרים לביתם מבלי אומר ודברים, לא מתכנסים לדבר איש את רעהו, אלא מתעכבים קצת לשמר אבלותם, על חרבן בית קדשינו ותפארתינו.

חולה שאין בו סכנה פטור מתענית זו, כגון שנפל למשכב, היינו שמרוב חולשתו שתקפתו צריך לשכב במטה, וכל שכן מי שיש לו שפעת או אנגינה וכמו"כ מי שיש לו דלקת בגופו וכן חולה כליות וכו'.

מי שנצרך לאכול ביום תשעה באב, צריך לעשות הבדלה. ויעשה על מיץ ענבים, ויברך ברכת הגפן וברכת המבדיל בין קדש לחול, וישתה לכל הפחות מלוא לוגמיו (CC45) ולכל היותר רביעית. ויראה להוציא אחרים בהבדלתו. אם צריך לשתות רק מים אין צריך לעשות הבדלה.

ילדים קטנים שאוכלים בתענית מנהג העולם שאינם צריכים לעשות הבדלה. ויש למנהג זה סמוכות מוצקות בהלכה (יעויין בית יוסף סי' רס"ט ומגן אברהם שם).

אין מריחים בבשמים בתענית תשעה באב (יעויין שו"ת אורן של חכמים ח"א סי' נ"א). ואין אומרים שלום ולא בוקר וערב טוב. ונהגו קדמונינו להפרד איש מעל רעהו באמירת, 'תזכה לראות בנחמת ציון, ועונה לו ואתה תזכה לראות בנחמת ירושלים', וכן כל כיוצא בו.

בבוקר התענית נוטלים ראשי האצבעות בלבד, ולאחר שמנגבים אותם קלות יראה שישאר על אצבעותיו רטיבות קלה, בשיעור טופח שלא על מנת להטפח, היינו רטיבות שעל ידו שאין בכוחה להרטיב מקום אחר. ויעבירם על עפעפי עינו, ואם יש לפלוף ושאר מותרות יכול להסירם עם מעט מים, כי אין זו רחיצה לתענוג שנאסרה.

כל מלאכה שיש בה קצת שהוי, אפילו לכתוב דבר מה אין לעסוק בה, משום הסחת דעתו מן האבלות. ונהגו ק"ק יהדות תימן להקל מחצות היום לעשות מלאכה.

זמן תפילת מנחה מותרים לקום משיבה על הארץ לישב על גבי כסאות, והמיקל משעה ורביע קודם שקיעת החמה לישב על גבי כסא יש לו על מי לסמוך, מה גם שכל הנהגה זו הינה מצד מנהג. ומי שסובל מכאבי גב או פריצת דיסק ודאי הוא שישב על גבי כסא כרגיל.

ונזכה כולנו לראות בנחמת ציון וירושלים בבנין בית מקדשינו ותפארתינו. אכ"י"ד

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

אבילות החרבן

אבילות על חרבן בית קדשינו ותפארתנו היתה מורגשת כל ימות השנה, שהרי נמנעו מלנגן בכלי שיר כל השנה כידוע ולמפורסמות אין צריך ראייה. ובפרט בתשעה באב שכל העם יושב ומקונן בנהי גדול. ואם היה פרץ בהנהגת הצער ביום זה ואפילו ע"י הילדים, היו חכמי הדור עומדים ומתריעים. לפנינו איגרת תוכחת מוסר שכתבה הראב"ד לקהילת רדע מוהר"ר יחיאל עומסי זצ"ל מובא בספר 'פעולות צדיק' עמ' מ"ח.

הקהל הקדוש הי"ו ומצויי אתכם אכ"ר.

אחרי המחילה ממעלתכם, להזכירכם בזה ולא להזכירכם באנו, שיתן כל אחד מכם את לבבו לדברי הנביא ישעיה בשלושה פסוקים, הוי גוי חוטא. על מה תוכו, מכף רגל ועד ראש, ומה שתרגם יונתן עליהם, ובהשלים את לבבכם עליהם, ודאי תקרעו סגור לבבכם, ולא יהיה עוד רוח באיש, כי לפי חוסר דעתנו, נראה כי עדיין לא הרגשתם בקפוח הפרנסה ובחרבן העולם כלל, עד שכמה וכמה מתפללים ביחידות בבתיכם, ויש אנוסים בטיולים, ועסק התורה בבתי כנסיות כמעט נשכח בימינו, ושיחת חולין הותרה בלי שום חולק ואוסר, ועל מי יש לנו להשען? על אבינו שבשמים.

הנה כי כן מי שיראת ה' בליבו, יפתח ההפטרות ויקרא הפסוקים הנזכרים עם התרגום אפילו בלילה, אם אין לו פנאי למהר לשמעם מפי שליח צבור מרב טרדתו בטיולים, או בסעודת שחרית שהותרה לו, ושמיעת ההפטרות עליו נאסרה, ומי שכבר קרא ההפטרות מה בכך אם יפתח הספר בלילה או ביום וידרשם ויבינם, ואעידה עליכם כי תשמעו בקול מוריהם ותחזרו בתשובה. במנוע את בניכם ובנותיכם להכעיס את ה' ברחובות קריה. אחרי הסעודה המפסקת (באלספרגל) "חבושים" וביום ת"ב מנהג רע לא נמצא בארץ התימן כלל, איך ובמה לשמוח, על חרבן מקדשינו וטביחת חכמינו ז"ל מי זה אמר ותהי, ה' לא צוה, מי ראה כזאת מי שמע כאלה, ביום ת"ב תיכף משתדלים להשלים איוב - ואיכה בנחיצה, אחת למעלה ושבע למטה, כדי ליצאת מבהכנ"ס לישב בפתחי הבתים ללעג ולקלס כאילו בנו בהמ"ק, ויש שאוסרים קריאת איוב ואיכה, ומתירים השחוק והטיולים, וטעות הוא בידם שכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ואתה שלום.

ב"ד הי"ו

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה למוס (איכה א. א)

נראה לי בס"ד רמז נאה בפסוק זה, והוא כי ראשי תיבות הפסוק עולין בגימטריא שנאת חנם (עם התיבות והכולל). והעניין הוא, כי ידוע שבית המקדש נחרב בעוון שנאת חנם. ומה שבא זה ברמז ולא נכתב בפירוש, הוא מפני שמגילת איכה נכתבה על חרבן בית המקדש הראשון, שנחרב בעוונות אחרים. אך המגילה מתאימה גם לחרבן בית שני, ולפיכך נרמז בה עוון שנאת חנם. ומאחר שבית המקדש נחרב בעוון שנאת חנם, ממילא בית המקדש השלישי ייבנה בזכות אהבת חנם, כאשר ישראל יהיו באחדות אחת, ויתרחקו ממחלוקת. וכן תמצא ראשי תיבות איכה ישבה בדד, עולין בגימטריא אהבה, ועולין בגימטריא אחד. לרמזו על מה שכתבנו. אולם לא די לנו באהבת חנם, אלא צריכים ישראל להידבק ביראת האלדים חיים, לירא ממנו ולעבדו עבודה שלימה ותמה, ואז יזכו לגאולה השלימה. וכן תמצא ראשי תיבות ישבה בדד העיר רבתי, עולין בגימטריא יראה. המקום ב"ה יגאלינו שלימה, ויראינו בבניין אפריון, ובא גואל לציון, אכ"ר.

(פאר המלכות' למהר"ם בן אור זצ"ל)

טומאתה בשוליה לא זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה ה' את עניי כי הגדיל אויב (איכה א. ט)

טומאתה בשוליה לא, ראשי תיבות טבל. כלומר אף על פי שטבלה מטומאתה, הנה עדיין היא טומאתה בשוליה, ר"ל שלא היו מתחרטים על עונותיהם ומתודים עליהם, אף על פי שעושים טבילה, והנה הם כמי שטובל ושרץ בידו. לא זכרה אחריתה, שעתיד הקב"ה להפרע מהם הנסתרות.

מה שהיו עושי, לא היו עושי אלא לפנים, לרמות לבריות. ולפיכך נאמר בהם ותרד פלאים, שהיו הכל תמהים ומתפלאים למה זה עשה ה' להם ככה, והרי הם נראים כבעלי תשובה, ולמה זה באת זאת להם. ולא ידעו בני אדם הנסתרות אלא הנגלות להם. והקב"ה הוא היודע נסתרות ולו נתכנו עלילות, לפיכך אין להרהר אחר מדותיו יתברך.

ולפיכך התפלל על זה הנביא ואמר ראה ה' את עניי, שאני עני מן התורה והמצוות ואני עושה שלא כדיוק, לא מדעת שלימה ולא להכעיסך נתכוונתי חס ושלום, אלא כי הגדיל אויב, שטנא נצח, היינו היצר הרע הוא המעביר והמעכיר אותי ומפנתני ומסיתני מלעשות רצונך, כי הוא מאש ואני בשר ודם, ואי אפשר לי לנצחו. ואני מפיל תחיתני לפניך לעורני לנצחו ולמלטני ממנו, כמה דכתיב (תלים ל) ה' לא יעזבנו בידו.

וסימניך העושו יגש חרבו (איוב ט) הנאמר בלוינתך, הנה הוא עתה הנה נדרש על היצר הרע, שעתיד הקב"ה להגיש עליו חרבו ולשחטו ליצר הרע. והרמז הוא, שהקדושה שבו תתברר, היינו א"ל שבו יחזרו לצד הקדושה, וס"מ שבו שהם חוזק הסטרא אחרא יתבטלו. וזו היא השחיטה של יצר הרע. ולא ישר עוד שום טומאה בעולם, ויתתקן עולם במלכות שדי, והיתה לה' המלוכה, אמן.

(מחמדי שמים' למהר"י קורין זצ"ל הובא בעיני שבשמים' עמ' קעד)

בדרכיהם אתהלך...

ספר תורה, חלומות מפחידים, והרב הפתרון (ח"א)

הגביר בנין מנחם בן משה היה עשיר מופלג ובעל מעשים טובים רודף צדקה וחסד עושר וגדולה כבוד ותורה. במקום אחד, עשה צדקה וחס על עניים גוים ויהודים כאחד. השתתף בבניית בתי כנסת, בתי ספר ובתי חולים ומה שהשקיע נתן כתרומה לאותו המוסד. לפני שבנה בית הכנסת הגדול מגן אברהם בשכונת לבית כנסת אלפרחי היה גדול ומפואר כאחד הארמונות המפוארים בעולם, העמודים שהעמידו עליהם הגג הובאו מבומביי - הודו, והגג בנוי כעין כיפה גדולה התופסת את כל גג בית הכנסת. התיבה משיש לבן בנויה על שבע מדרגות. היכל ארון הקודש מפואר וגדול. היה אפשר לומר עליו 'מי שלא ראה בית כנסת מגן אברהם בעיר ערן לא ראה בנין מפואר מעולם'.

עם השלמת הבנין נכנסו להתפלל בו וכנראה נחלש המנין בבית הכנסת אלפרחי. לא היה מלא כמו שהיה קודם. והיות ובית הכנסת נקרא שמו אלפרחי על שם ספר התורה אלפרחי שנכתב על ידי סופר ירא שמים בקדושה ובטהרה, ואולי כל הימים שהיה כותב ס"ת היה בתענית כמו שהיו מספרים לנו זקני תימן שהראשונים היו צמים וטובלים ומתקדשים בזמן כתיבת הס"ת ואז עושה פליאות. לכן ס"ת אלפרחי מרוב קדושתו היה בא בלילה בשינה בחלום אל הגביר בנין ומראה לו חלומות בלהות, ומצער אותו והיתה נפשו עגומה עליו.

ביקש הגביר מתלמידי חכמים שיעשו לו תיקון, אך הדבר לא עזר. התענו תלמידי חכמים, אך גם זה לא עזר. שאל הגביר את הזקנים מה לעשות?

המשך איכה בל"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

בעטרת חיים משקיעים בתלמידים ארבעה תלמידים יקרים מפנינו ישראל סולמן, אברהם כהן, שלום אברהם דמרי וזן גיסין הי"ו אשר למדו מעבר לשעות הלימודים בת"ת את כל שולחן ערוך המקוצר חלק ראשון וסיימוהו. נסעו לתפילה בכותל המערבי ואף להתרענן בנחל קטלב

כיתה א' חגגו מסיבת סיום לכל חומש בראשית אשר למדו אותו בידיעה ובע"פ

לרגל השמחה הכינה משפחת מפעי היקרה עוגה מיוחדת אשר כל העין חמדתה יבורכו מפי עליון יהא רעוא שיעלו תלמידי הכיתה מעלה מעלה בסולם התורה והיראה, אכ"ר

חוגגים
סיומים
של
חומשים
ונביאים
מסיבת
סיום
בכיתה
ג'

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

חכמי תימן

הרב יחיאל ב"ר יוסף לגמני זצ"ל נולד בשנת תר"ס בכפר לגים, את לימודיו בתורה ויראת שמים קיבל אצל דודו ר' יחיאל בן דוד אלראייבי זצ"ל שגלה מצנעא לכפר לגים. בעודו נער הגיע בעצמו לעיר צנעא שם הוסמך בשו"ב ע"י הרה"ג יחיאל יצחק הלוי זצ"ל וכן ע"י רבי יחיאל טוויל, ורבי אברהם עמרני זצ"ל. כששב לכפרו לגים שימש כמנהיג הרוחני לכל דבר שבקדושה, עם זאת היה נוסע מעת לעת לבקר אצל חכמי וגדולי צנעא בפרט בימים הנוראים. היה ידוע במעשי הצדקה הרבים למשפחות עניות ולנוקמים, ובנוסף היה נוהג לספק צרכי העניים בסיוע הרב הראשי של גולת תימן ר' יחיאל יצחק הלוי זצ"ל. בשנת תש"ט עלה לארץ ישראל והתיישב בראש העין המשיך במעשי הצדקה והחסד בסבר פנים יפות. עשה תורתו קבע ומלאכתו עראי. נעימות הליכותיו הקנו לו את שמו הטוב עד שהיה מקובל גם בין שאר עדות ישראל וחכמי התורה.

נפטר
י"ט אדר
תשנ"ג

התודה...

הברכה...

לידידנו היקר משכבר הימים, מרבה בעשיה למען התושבים, לילות כימים, ואף כשמגיע לביזיונות רבים אינו חדל מעשייתו לרבים, ומזדרז לסייע לתלמוד תורה בכל עת שלו צרכים, סגן ראש העיר הי"ה **ברק צברי** הי"ו. יהי רצון שימלא ה' ב"ה משאלות לבו לטובה, ויוכה להגדיל ולעשות יותר ויותר למען בניו של מלך מלכי מלכיא, בענת ובטחה ללא עמל רב וטרחה, מתוך אריות ימים ושנים, בבריאות איתנה ונהורא מעליא.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com